

*Život budúci vyžaduje čistý
charakter, nezlomnú vôľu,
neúnavnú pracovitosť
a najmä dôveru vo vlastné sily.
(Jozef Cíger-Hronský)*

VALNÉ ZHROMAŽDENIE TOHTO ROKU

Milí moji matičiari banskobystrickí,

tak sa nám 18. a 19. októbra roku Pána 2013 *dovailo valne, zhromaždenie matičné valné* v meste Martine, do polovice minulého storočia volaného aj turčianskym, aj svätým to mestom. Že ste na ňom neboli? Jaj, duše moje drahé, to môžete len ľutovať a horekovať poza plot. Tam sa vám diali veci. To svet len tak chytro opäť vidieť nebude, lebo len v tých *Karikukarikovciach* sa čosi podobné môže niekedy najbližšie odohrať, aj to len ťažko, ak vôbec.

Pri vstupe do Magny Auly Lekárskej fakulty ste mohli vzhliadnuť na pódium a stoly pre pracovné predsedníctvo valného zhromaždenia. **A tu div prvý!** Na stoloch vám boli menovky konkrétnych to ľudí, ktorých si malo zvoliť ono zhromaždenie. No poviem vám, tí, čo tie menovky tam vopred rozдали, museli mať tú povestnú krištáľovú guľu, keď to tak vopred z nej vykukali, kto tam bude pred voľbou sedieť. Hneď som zostal zarazený a povedal som si: „Paľo, to sú ti tu nejaké temnie sily, čo tu hádam budú aj šarapatiť.“ A veru, moji milí, nemýlil som sa veľmi. To sa diali veci! Najprv ktosi predsa len tie menovky vopred rozdané na stoloch zozbieral. Ale to len tak naoko, aby to vyzeralo na demokraciu. Nakoniec sa tam za ten vrch stôl aj tak všetci dopredu určení dostali. Samotný *veľký šéf* sa skromne a pokorne vzdal vedenia samotného valného zhromaždenia. Veď nebolo celkom jasné, ako to s tým ŠTB dopadne, tak načo vopred riskovať, však. Inak, odbočím, dopadlo to dobre. ŠTB-ákmi sa hemží celý nový matičný výbor na čele s jeho predsedom. A vedenia valného to zhromaždenia sa ujal pán herec Jozef Šimonovič, navyše, ako sa počas celého zhromaždenia ukázalo, tiež *veľký mág*. To vám boli v jeho prevedení samé čary-máry-fuk.

A tu div druhý! Nezáleží na tom, čo sa odhlasovalo, ale či sú s tým *veľký šéf* a jeho *kamarila* spokojní. Ak nie, tak treba hlasovať nanovo o tom, čo sa schválilo, lebo platí, že sa to vlastne ani neschválilo, a preto to treba dať pre istotu odhlasovať, teda, že sa neschválilo, čo sa schválilo, a že sa schválilo, čo sa schválilo už ani nemohlo. *Že blázninec?* Jaj, moji milí banskobystrickí matičiari, to je pokojný svet oproti valiacemu sa valnému zhromaždeniu 2013. A tak, do toho, pán *veľký mág: odvolávam, čo som odvolal!* Aby som vám to aspoň trochu objasnil. Valné zhromaždenie schválilo pozmeňovacie návrhy Igora Kovačoviča, aby sa doplnila diskusia k bodom o ŠTB a k správe o činnosti Matice slovenskej za roky 2010-2013 a k správe dozorného výboru za roky 2010-2013. A potom vám vypukol kolotoč pozmeňovania tohto odhlasovaného návrhu a točenia delegátov valného zhromaždenia rôznymi ďalšími pozmeňovacími návrhmi, až jeden nevedel, o čom sa to vlastne hlasuje. Á propos, pán *veľký mág*, v celom tomto cirkuse ste zabudli dať hlasovať o programe valného zhromaždenia ako o celku! Tak sa vám, moji milí, rokovalo o niečom, čo sme ako delegáti ani neschválili. No, čo vám budem hovoriť.

Veď hej, hovoriť, chcelo - nechcelo, aj musím, lebo nastal **div tretí!** Doteraz si myslíte, že sme boli na rokovaní valného zhromaždenia Matice slovenskej? Ale,

hja, to bola len mýľka. My sme totiž boli na býčom zápase. Že diskusia k matičným problémom, že kultivovanosť vo vystupovaní delegátov? Že akceptácia iného názoru, s ktorým ja nesúhlasím? Kdeže. Bývalo. Za baľka Škultétyho a Jozefa Cígera – Hronského. Na valiacom sa valnom zhromaždení 2013 to bol samý dupot, piskot, rev a vulgárne výkriky, bohužiaľ. Takto sme dopadli, milí moji matičiari banskobystrickí. A veru, prím v tomto dupote stáda hrali delegáti odborov Mladej Matice. Isto nie všetci, ale mnohí veru. To teda má byť tá budúcnosť Matice slovenskej, jej perspektíva a istota slovenského národa, jeho mladá matičná elita a vzor pre iných mladých ľudí. No tak, to potom Amen a Zbohom. Netolerantnosť, agresivita, neslušnosť – to sú prejavy *biafry ducha*. S matičnou myšlienkou demokratickosti, rôznorodosti názorov, ohľaduplnosti, pokory a vzájomného rešpektu nemalo valiace sa valné zhromaždenie 2013 spoločné nič. Už som vám len čakal, či sa aj pobijeme, ako takí správni *krčmoví popidi spítí*, alebo nie. No, nestalo sa. Hádam nabudúce. Aby to bolo ešte veselšie, a také naše, veď viete, ako v Pachovi, hybskom zbojníkovi. Ale ktovie, či nejaké to nabudúce bude. Matičné majetky totiž pália, priam bičia nedočkavosťou transformácie do tretích rúk. Treba ich dokapitalizovať (inak povedané predať), mnohé treba opraviť, zrekonštruovať, veď sú to, napríklad, staré kaštiele. A na to treba tiež peniaze. A kde ich vziať? Nuž, nemožno ich nechať spadnúť, tie kultúrne pamiatky, to nie, duše moje drahé, matičné, aj týchto harabúrd sa však bude treba asi zbaviť. A navyše, i pokladnica matičná sa za roky 2010-2013 vyprázdnila. Nie je v nej už 900 000 EUR, ako v roku 2010. Bude nám treba tých *euríčkov* niekde nabrat'. A kde? Veď ani štát ich nemá nazvyš. Nuž tak teda rozmýšľajte aj vy, moji banskobystrickí matičiari, veď aj múdre hlavy povedali, že tu v celom tom matičnom mumraji nejde o nič iné, len o peniaze. A preto tak, a nie inak. To hovorievali aj v tých *Karikukarikovciach*. Toľko z krátkych postrehov valiaceho sa valného zhromaždenia 2013. Dovidenia v lepších matičných časoch, rodáci moji.

S úctou Váš Pavol Boroň